

τῆς Γγυϊνέας καὶ ἀπὸ τὴν Μεσημβρίαν· ἐπειδὴ ὁ τόπος εἶναι ἀμμώδης, καὶ ἀνταναικᾶ μίαν ὑπερβολικὴν θέρμην, ἣ ὅποια ἀραιώνει πολὺ τὸν Αἶρα, διὰ τὸ ὅποιον ὁ ψυχρότερος καὶ πυκνότερος Αἶρ ἔρχεται ἐδῶ ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Θάλασσαν, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσορροπίαν.

Ἐρ. Πῶς ἐξηγεῖτε τὰς αἰφνιδικὰς μεταβολὰς, διὰ τὰς ὁποίας αἱ περιοδικοὶ Ἄνεμοι πηδῶσι πρὸς τὸ ἀντίθετον σημεῖον;

Αἴτ. Ἰδὲ πῶς· ὁ ψυχρὸς καὶ πυκνὸς Αἶρ θλίβει ἐπὶ τὸν θερμὸν καὶ λεπτὸν Αἶρα, ἐξ αἰτίας τῆς βαρύτερητός τε, ἣ ὅποια εἶναι μεγαλητέρα· ἐπομένως, ὁ λεπτὸς Αἶρ πρέπει νὰ ἀναβῆ εἰς διηνεκῆ ρεύματα, κατ' ἀναλογίαν ὅπῃ ἀραιεῖται· καὶ ὅταν ἀναβῆ πρέπει νὰ διασπαρδῆ, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσορροπίαν· ὅθεν μὲ ἐν ἐνάντιον ρεῦμα, ὁ ἀνώτερος Αἶρ πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τῆς τόπου ὅπῃ εἶναι περισσοτέρα θέρμη· καὶ ἔτω μὲ ἐν εἶδος κυκλοφορίας, ὁ κανονικὸς Ἄνεμος μεταξὺ Ἀρκτε καὶ Ἀνατολῆς (α) ὅπῃ εἶναι ὑποκάτω, ἐνωθήσεται μὲ ἕνα Ἄνεμον μεταξὺ Δύσεως καὶ Μεσημβρίας (β) ἐπάνωθεν· ὁ Ἄνεμος μεταξὺ Μεσημβρίας καὶ ἀνατολῆς (γ) ὅπῃ εἶναι ὑποκάτω ἐνωθήσεται μὲ ἕνα Ἄνεμον μεταξὺ Ἀρκτε καὶ

Σημ. (α) ὁ Γραϊκός.

(β) Γαρμπής, ἢ λίψ.

(γ) Σιρῶκος.